

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุหา

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ผลของการออกกำลังกายที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์สุขภาพ เป็นปัจจัยประกอบการหนึ่งที่มีอิทธิพลสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาในด้าน การเจริญเติบโต ความแข็งแรงสมบูรณ์และการรักษาหรือคงไว้ซึ่งสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีของร่างกายมนุษย์ ปัจจัยประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายได้แก่ การรับประทานอาหาร การพักผ่อน และการปฏิบัติตัวที่ถูกหลักสุขภาพอนามัยเป็นต้น

ในขณะที่ออกกำลังกายจะมีผล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่ออวัยวะระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ทั้งทางด้านเคมีและสรีรวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีรวิทยา อวัยวะในระบบต่าง ๆ ของร่างกาย จะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวและรักษาสภาวะของร่างกายให้อยู่ในสภาวะสมดุล เพื่อให้การทำงานของร่างกายสามารถดำเนินไปได้อย่างปกติ (ธีระยุทธ กลินสุคนธ์, 2533) อวัยวะในระบบต่าง ๆ ของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายมีดังนี้

1. ระบบกล้ามเนื้อ
2. ระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจ
3. ระบบประสาทส่วนกลางและระบบประสาลอัตโนมัติ
4. ระบบต่อมไร้ท่อ
5. ระบบขับถ่าย

ในขณะที่มีการออกกำลังกายร่างกายต้องการพลังงานมากขึ้นเป็นเหตุให้ร่างกายต้องเพิ่ม เมtabolism (Metabolism) หรือกระบวนการบุกรุกเรียกเคมีในร่างกาย (ประทุม ม่วงมี, 2527) เพื่อสร้างพลังงานให้เพียงพอ กับความต้องการของร่างกายในการปฏิบัติ

กิจกรรม เมื่อร่างกายมีเมتابอลิสมในการสร้างพลังงานมากขึ้นก็ทำให้เกิดสารบางอย่างเพิ่มขึ้นเป็นเหตุให้ภาวะแผลล้มภายในร่างกายเปลี่ยนไปการสัมมูลของของเสียในร่างกายมากขึ้น ร่างกายจึงต้องมีกระบวนการในการรักษาสภาวะแผลล้มภายในร่างกายให้คงที่ (Homeostasis) ไม่เป็นอวัยวะที่สำคัญอันหนึ่งที่ทำหน้าที่ รักษาสภาวะแผลล้มภายในร่างกายให้คงที่

หน้าที่ของไตแบ่งออกได้เป็นดังนี้

1. เกี่ยวกับการขับถ่าย (Excretory function) ไม่เป็นอวัยวะที่สำคัญที่ขับถ่ายสารในเลือดด้วยการสร้างปัสสาวะโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ
 - 1.1 ช่วยขับถ่ายและรักษาดูแลของน้ำ
 - 1.2 ช่วยขับถ่าย และรักษาดูแลอีเล็กโทรลัยท์ที่สำคัญ เช่น โซเดียม โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม
 - 1.3 ช่วยขับถ่ายและรักษาดูแลกรดและด่าง (H^+ , HCO_3^- , NH_3)
 - 1.4 ขับถ่ายของเสียและสารซึ่งอาจเป็นพิษต่อร่างกาย สารอินทรีย์และสารอนินทรีย์ต่าง ๆ เช่น ยูเรีย ครีอตินิน กรดยูริก โปรตีน เชลล์ เม็ดเลือด เป็นต้น
2. หน้าที่เกี่ยวกับต่อม หรืออวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์มone และเมtabolism (แผนภูมิวิชาสรีรวิทยาคณภาพแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล, 2526)

สนั่น สุขวัจน์ (2512) จำแนกของเสียหรือสารเคมีที่ร่างกายไม่ต้องการ ที่ไม่ต้องทำหน้าที่ในการกำจัดออกจากกระเพาะเลือดแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. สารที่ปกติมีอยู่ในเลือดในจำนวนที่คงที่แน่นอน และสารเหล่านี้จะถูกดูดซึมกลับผ่านท่อ (Tubules) กลับเข้าสู่กระเพาะหลอด นอกจากส่วนที่มีจำนวนสูงกว่าจำนวนคงที่ในเลือดจะถูกขับออกไปกับปัสสาวะ (Threshold Substances) ได้แก่ กรดอะมิโน (Amino acid) โซเดียม (Na) โพแทสเซียม (K) และแคลเซียม (Ca) เป็นต้น
2. สารที่ร่างกายไม่ต้องการและไม่สามารถที่จะซึมกลับผ่านท่อ (Tubules) เข้าสู่กระเพาะหลอดได้ (Non-threshold Substances) ได้แก่ ยูเรีย (Urea) กรดยูริก (Uric acid) ครีอตินิน (Creatinine) และสารอื่น ๆ

ในสภาวะที่ร่างกายอยู่ในสภาวะปกติ กับสภาวะที่ร่างกายอยู่ในสภาวะการออกกำลังกาย ปริมาณของเลือดที่ไหลผ่านไตมีปริมาณที่แตกต่างกัน คือ ในสภาวะที่ร่างกายมีการออกกำลังกายปริมาณเลือดที่ไหลผ่านไต จะมีปริมาณน้อยกว่าปริมาณเลือดที่ไหลผ่านไตในขณะที่ร่างกายไม่ได้มีการออกกำลังกาย ฮอร์โมนที่รับการหลั่งปัสสาวะ (Antidiuretic Hormone) จะมีผลต่อการดูดซึมของเหลวกลับคืนสู่ร่างกายมากขึ้น ถ้าเป็นการออกกำลังกายอย่างหนัก หรือหลังการออกกำลังกายอย่างหนัก อัตราการกรองอาจลดลงครึ่งหนึ่งของขณะพัก (อนันต์ อัตชู, 2527) ดังนั้นปริมาณของเสียหรือสารเคมีที่ร่างกายไม่ต้องการในกระแสเลือดที่ໄດ้กำจัดออกมานั้นจะเพิ่มมากขึ้น ในการออกกำลังกายอยู่ในสภาวะปกติกับปริมาณของเสีย หรือสารเคมีที่ร่างกายไม่ต้องการในกระแสเลือดที่ໄດ้กำจัดออกมากจะมีผลต่อสภาวะการออกกำลังกายอยู่ในสภาวะการออกกำลังกายจึงน่าจะมีความแตกต่างกัน

จากรายงานของคาสเตนฟอร์, มอสเฟลด์ท์และพิสแคเตอร์ (Castenfors, Mossfeldt and Piscator, 1967) พบว่าคนที่ออกกำลังกายอย่างหนักโดยการเล่นสกี เป็นระยะทาง 85 กิโลเมตร จะทำให้มีปริมาณออกมามากกว่าปกติแต่ปริมาณของกลูโคสและกรดอัลฟารอนิโนในปัสสาวะไม่เปลี่ยนแปลง การขับถ่ายโซเดียมลดลง การขับถ่ายโพแทสเซียมเพิ่มขึ้น พบเม็ดเลือดแดง เม็ดเลือดขาว ค่าส์ท์เพิ่มขึ้นในตะกอนปัสสาวะ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ แฮอกเกน, อัลเชลสัน, สตรอมม์ และเรฟซึม (Haugen, Akesson, Stromme, and Refsum, 1980) ที่ทำการวิจัยปัสสาวะของนักเล่นสกีระยะทาง 70 กิโลเมตร พบว่ามีอัลบูมินและค่าส์ท์เพิ่มมากขึ้น แต่จากการศึกษาของ ไฮป์ส์, ออลสันและเจนคินสัน (Hoppes, Olson and Jenkinson, 1991) ได้ทำการศึกษาความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงปัสสาวะของนักว่ายสากลสมัครเล่น พบว่าไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางคลินิก จะเห็นว่าข้อค้นพบของ ไฮป์ส์และคณ (1991) แตกต่างกับข้อค้นพบของ คาสเตนฟอร์ (Castenfors, 1967) และข้อค้นพบของ แฮอกเกน และคณ (Haugen et al, 1980)

ดังนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความแตกต่างของปริมาณของเสีย หรือสารเคมีที่ร่างกายไม่ต้องการ และได้ทำการกำจัดออกจากการออกกำลังกายในช่วงเวลา ก่อนการออกกำลังกาย กับหลังการออกกำลังกาย ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาความแตกต่างของสารเคมีในปัลส์สาวะ ในนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทยครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535 ทั้งนี้ เพราะ นักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยศึกษาเป็นนักกีฬาที่มีช่วงอายุอยู่ในระดับ ใกล้เคียงกัน ดังนั้นสภาพร่างกายโดยทั่ว ๆ ไปของนักกีฬาจะจัดน้ำหนักใกล้เคียงกัน และใน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาแต่เฉพาะนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในชนิดกีฬาที่มี เวลาในการแข่งขันต่างกัน ที่สามารถผ่านการแข่งขันเข้าไปเล่นในรอบรองชนะเลิศเท่านั้น ได้แก่ แฮนด์บอล, ฟุตบอล, ยูโด, บาสเกตบอล, ว่ายน้ำคลื่นลม, ว่ายไทยสมัครเล่น และชอกกิ้ง เนื่องจากกีฬานี้เป็นกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกันเพราะระยะ เวลา เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของขบวนการต่าง ๆ ภายในร่างกายและผู้วิจัยต้องการศึกษาเปรียบเทียบว่า นักกีฬาที่ใช้เวลาในการเล่นต่างกัน จะมีสารเคมีในปัลส์สาวะต่างกันหรือไม่ และการที่เลือกศึกษาแต่เฉพาะนักกีฬาที่สามารถผ่าน เข้าไปเล่นในรอบรองชนะเลิศก็เพราะนักกีฬาที่สามารถผ่านเข้าไปเล่นถึงรอบรองชนะเลิศ ได้ต้องเป็นนักกีฬาที่มีร่างกายที่มีความสมบูรณ์ และมีความสามารถในการเล่นกีฬาในชนิด กีฬาที่แข่งขันได้ดี

ผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ทราบผลของการออกกำลังกาย ที่มีต่อ การเปลี่ยนแปลงของสารเคมีในปัลส์สาวะของนักกีฬาในช่วงก่อน และหลังการแข่งขันกีฬา ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ และในชนิดกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันที่ต่างกันจะทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงของสารเคมีในปัลส์สาวะต่างกันหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการ ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสารเคมีในปัลส์สาวะของนักกีฬาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อเปรียบเทียบระดับสารเคมีในปัลส์สาวะระหว่างก่อนและหลังการแข่งขัน ในแต่ละกลุ่มนักกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกันของนักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับสารเคมีในปั๊สสาวะก่อนการแข่งขันระหว่างกลุ่มกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกันของนักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับสารเคมีในปั๊สสาวะหลังการแข่งขันระหว่างกลุ่มกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกันของนักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535

สมมติฐานของการวิจัย

การแข่งขันกีฬาชนิดที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกัน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสารเคมีของปั๊สสาวะของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535 โดย

1. สารเคมีในปั๊สสาวะของนักกีฬาระหว่าง ก่อนการแข่งขันกับหลังการแข่งขันแตกต่างกัน

2. ก่อนการแข่งขันสารเคมีในปั๊สสาวะของนักกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

3. หลังการแข่งขันสารเคมีในปั๊สสาวะของนักกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกัน มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการเปลี่ยนแปลงสารเคมีของปั๊สสาวะของนักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535 ในกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกันซึ่งในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของสารเคมีของปั๊สสาวะ ได้แก่ กรด-ด่าง ยูเรีย ไบคาร์บอเนท โปรตีน (อัลบูมิน) เชลล์เม็ดเลือด กลูโคส โซเดียม และโพแทสเซียมเท่านั้น

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาเพศชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535 ประเภทกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกันรวม 7 ชนิด ซึ่งผู้วิจัยแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย กีฬาฟุตบอล
- กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย กีฬาแฮนด์บอล-กีฬานาสเกตบอล
- กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย กีฬามวยไทยสมัครเล่น-กีฬามวยสากลสมัครเล่น
- กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วย กีฬายูโด
- กลุ่มที่ 5 ประกอบด้วย กีฬาสักกี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจะกระทำเฉพาะก่อน และหลังการแข่งขันในรอบรองชนะเลิศเท่านั้น

ห้องกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยไม่ควบคุมความแตกต่างในเรื่อง การรับประทานอาหาร การพักผ่อน และการปฏิบัติกรรมอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจะปล่อยให้เป็นไปตามสภาพปกติของกลุ่มตัวอย่าง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงสารเคมีในปัสสาวะ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของสารเคมีในน้ำปัสสาวะของนักกีฬาที่ลงทำการแข่งขันกีฬาชนิดที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกัน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535 ได้แก่ กรด-ด่าง ญูเรีย ไบคาร์บอเนท โปรตีน (อัลบูมิน) เชลล์เม็ดเลือดกลูโคส ไขเดียม และโบแพตสเชียม

นักกีฬา หมายถึง นักศึกษาสายของวิทยาลัยพลศึกษาจำนวน 17 แห่ง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาชนิดที่มีระยะเวลาการแข่งขันต่างกันในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ชนิดกีฬาที่มีระยะเวลาในการแข่งขันต่างกัน หมายถึง กีฬาที่มีการกำหนดเวลา การแข่งขันไว้ในกิติกา ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล นวยสาวกลสมัครเล่น นวยไทย สมัครเล่น แบนด์บอล ซอกกี้ และยูโด

กลุ่มกีฬา หมายถึง การจัดแบ่งกลุ่มโดยใช้ระยะเวลาในการแข่งขันเป็นเกณฑ์ ในการแบ่งกลุ่มและจัดกีฬาที่มีระยะเวลาการแข่งขันเท่ากันไว้กลุ่มเดียวกัน ซึ่งในการวิจัย ครั้งนี้แบ่งกีฬาออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย กีฬาฟุตบอล

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย กีฬาแบนด์บอลและบาสเกตบอล

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย กีฬามวยไทยสมัครเล่นและนวยสาวกลสมัครเล่น

กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วย กีฬายูโด

กลุ่มที่ 5 ประกอบด้วย กีฬาซอกกี้

ก่อนการแข่งขัน หมายถึง ช่วงระยะเวลาระหว่างหลังตื่นนอนตอนเช้าแต่ก่อนรับประทานอาหารเช้า

หลังการแข่งขัน หมายถึง ทันทีที่การแข่งขันสิ้นสุดลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความแตกต่างของสารเคมีต่าง ๆ ที่ร่างกายขับออกมากทางปัสสาวะ ก่อนการแข่งขันและหลังการแข่งขัน ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 ปีพุทธศักราช 2535 ที่มีระยะเวลาในการแข่งขันที่ต่างกัน

2. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าผลของการแข่งขันกีฬาชนิดอื่น ๆ ว่าจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสารเคมีของปัสสาวะของนักกีฬาหรือไม่